

512 Bože, před tvou velebností

transpozice -5

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr

Vstup

1. Bo - že, před tvou ve - leb - nos - tí , na ko - le - na pa - dá - me;
za dar pra - vé po - bož - nos - ti , vrou - cím srd - cem žá - dá - me,
by - chom te - be mi - lo - va - li , ja - ko v ne - bi an - dě - lé,
o - běť chvá - ly to - bě vzda - li , po - dle sva - té vů - le tvé.

2. Láska tvá mě k sobě vábí,
jde mi sama z nebe vstříc,
abych se já člověk slabý,
nebál patřit na tvou líc.
V zajetí jsem vlastních hříchů,
a ty přesto máš mě rád;
přijď, ó Pane, znič mou pýchu,
navždy buď můj pevný hrad!

Před evangeliem
3. Boží slovo ukazuje
k věčné vlasti cestu nám;
kdo je věrně naplňuje,
vejde jistě v nebes chrám.
Milostí svou změň nám, Kriste,
srdce v roli úrodnou,
ať tvé símě svaté, čisté
padne v půdu příhodnou.

Obětní průvod

4. Přijmi oběť čistou, Pane,
skrze ruce duchovní;
přijmi dary věnované,
které se tu promění
v tělo a krev Syna tvého,
jak on sám to přikázal,
než se za hřích světa všeho
na Golgotě v oběť dal.
6. Když ty ke mně vcházíš, Pane,
Ježíši můj nejdražší,
dej, ať srdce láskou plane,
ať se k nebi povznáší.
Ty buď zdroj mé blaženosti!
Celé nebe v duši mám,
když tě, Pane, ve svátosti,
Boha svého přijímám.

Přijímání

5. Cherubíni, serafíni,
sestupte sem dolů k nám.
Mocný Bůh, jenž divy činí,
změnil v nebe tento chrám:
Láska, která z kříže září,
znova se tu zjevuje
ve svátosti na oltáři;
Boží Syn tu s námi je.

Závěr

7. Žehnej, Bože, lidu všemu,
v lásce tvé ať živi jsme,
věrni Kristu, Synu tvému,
zákon svatý plníme.
Dej nám žítí ke tvé chvále,
jak nám velíš, Otče náš,
uděl v boji síly stálé,
veď nás tam, kde přebýváš.

Vstup 2

2. Lás - ka tvá mě k so - bě vá - bí, jde mi sa - ma z ne - be vstříc,

a - bych se já člo - věk sla - bý, ne - bál pa - třit na tvou líc.

V za - je - tí jsem vla - stních hří - chů, a ty přes - to máš mě rád;

přijď, ó Pa - ne, znič mou pý - chu, na - vždy buď můj pev - ný hrad!

Před evangeliem

3. Bo - ží slo - vo u - ka - zu - je, k věč - né vlas - ti ces - tu nám;

kdo je věr - ně na - pl - ňu - je, vej - de jis - tě v ne - bes chrám.

Mi - los - tí svou změň nám, Kris - te, srd - ce v ro - li ú - rod - nou,

ať tvé sí - mě sva - té, čis - té, pad - ne v pů - du pří - hod - nou.

Obětní průvod

4. Při - jmi o - běť čis - tou, Pa - ne, skr - ze ru - ce duc - hov - ní;

při - jmi da - ry vě - no - va - né, kte - ré se tu pro - mě - ní

v tě - lo a krev Sy - na tvé - ho, jak on sám to při - ká - zal,

než se za hřích svě - ta vše - ho na Gol - go - tě vo - běť dal.

Přijímání

5. Che - ru - bí - ni, se - ra - fí - ni, ses - tup - te sem do - lů k nám.

Moc - ný Bůh, jenž di - vy či - ní, změ - nil v ne - be ten - to chrám:

Lás - ka, kte - rá z kří - že zá - ří, zno - va se tu zje - vu - je ,

ve svá - tos - ti na ol - tá - ři; Bo - ží Syn tu s ná - mi je.

Přijímání 2

6. Když ty ke mně vchá - zíš, Pa - ne, Je - ží - ši můj nej - draž - ší,

dej, ať srd - ce lás - kou pla - ne, ať se k ne - bi po - vzná - ší.

Ty buď zdroj mé bla - že - nos - ti! , Ce - lé ne - be v du - ši mám, ,

když tě, Pa - ne, ve svá - tos - ti, Bo - ha své - ho při - jí - mám.

Závěr

7. Žeh - nej, Bo - že, li - du vše - mu, v lás - ce tvé ať ži - vi jsme,

věr - ni Kris - tu, Sy - nu tvé - mu, zá - kon sva - tý pl - ní - me.

Dej nám ží - ti ke tvé chvá - le, jak nám ve - líš, Ot - če náš,

u - děl v bo - ji sí - ly stá - lé, veď nás tam, kde pře - bý - váš.